

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/345/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815208963
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8815208963.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: 1. H. F., Q.. XX.XX.XXXX, U. D. XXX/X, XXX XX Y., 2. P. F., Q.. XX.XX.XXXX, D. XXX/X, XXX XX Y., o zaplatenie 13.971,13 eur s prísľ., t a k t o

rozhodol:

I. Súd pokiaľ sa týka žaloby žalobcu v časti o zaplatenie 906,- eur spolu s príslušenstvom z a s t a v u j e .

II. Žalovaní v prvom rade a druhom rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 12.725,72,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.330,64,- eur od 30.07.2015 do 12.02.2016, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.319,64,- eur od 13.02.2016 do 18.05.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.119,64,- eur od 19.05.2017 do 03.07.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.919,64,- eur od 04.07.2017 do 27.07.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.719,64,- eur od 28.08.2017 do 28.08.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.519,64,- eur od 29.08.2017 do zaplatenia, a to všetko v 200 - eurových mesačných splátkach, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa toho, ktorého mesiaca na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do zaplatenia.

III. Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku z a m i e t a .

IV. Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í nahradiť spoločne a nerozdielne žalobcovi trovy konania v rozsahu 86%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 13.971,13 eur, spolu s 6,49% ročným úrokom za úver zo sumy 13.158,14 eur od 30.07.2015 do zaplatenia, a 5,00% ročným úrokom z omeškania zo sumy 13.971,13 eur od 30.07.2015 do zaplatenia, ako aj trovy konania, a to všetko do 15 dní po doručení platobného rozkazu.

2. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXX 9 02 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o medziúvere č. XXXXXXX X XX a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXX X XX zo dňa 24.08.2010, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 17.000,00 eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru 6,49% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 91,95 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladat' na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 74,80 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný - spotrebiteľský úver vrátane úrokov vo výške 4,70% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 166,75 eur. Žalovaní porušili

zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 02.07.2015 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 29.07.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 29.07.2015 bola celková výška dlžnej sumy 13.971,13 eur, pričom pozostáva z istiny 13.158,14 eur a z nezaplatených úrokov za úver a poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 812,99 eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. VI. bod 3 a 4 úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 6,49% ročným úrokom za úver a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5% ročne.

3. Žalobca k žalobe doložil Zmluvu o úvere, Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru spolu s obálkami, Výpis z účtu medziúveru, Výpis z Obchodného registra.

4. Žalobca v písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 11.01.2016 uviedol, že čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo dňa 09.10.2010 vo výške 1.645,97 eur, dňa 18.10.2010 vo výške 11.954 eur a dňa 04.03.2011 vo výške 3.267,43 eur. Dňa 09.09.2010 bol vyúčtovaný poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 116,10 eur a poplatok za vydanie biankozmenky vo výške 16,50 eur v súlade s čl. II Zmluvy. Žalovaná suma 13.971,13 eur vyčíslená ku dňu 29.07.2015 pozostáva z istiny vo výške 13.158,114 eur, z nezaplatených úrokov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 421,59 eur, nezaplatených poplatkov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 391,40 eur. Od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti žalobca neúčtuje žiadne poplatky. Od podania žaloby neboli uskutočnené žiadne úhrady.

5. Podľa článku I. Základné úverové podmienky o úvere (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1.rade ako dlžníkom a žalovaným v 2.rade ako spoludlžníkom zo dňa 18.08.2010, žalobca poskytol žalovaným medziúver vo výške 17.000,- eur. Splatnosť vkladov na účet stavebného sporenia bola dohodnutá vždy k 1.dňu mesiaca a výška úrokovej sadzby medziúveru bola dohodnutá na 6,59 % ročne.

6. V zmysle zmluvy, na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytne veriteľ dlžníkovi medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom tejto zmluvy je poskytnutie medziúveru pod číslom XXXXXXX X XX vo výške 17.000 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod číslom XXXXXXX X XX vo výške cca 9.966,38 eur.

7. V zmysle článku II. zmluvy - úročenie, splatnosť a splácanie, výška úrokovej sadzby medziúveru je 6,49% ročne. Do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník zaväzuje vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXX X XX pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 74,80 eur. do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 91,95 eur a súčasne platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 6,8 eur, tzn. dlžník sa zaväzuje uhrádzať pravidelné mesačné splátky úrokov a úhradu poplatku za poistenie jednou platbou v celkovej výške 98,75 eur v prospech účtu XXXXXXX X XX. Ďalej sa dlžník zaväzuje pravidelnými mesačnými splátkami úveru vo výške 166,75 eur uhradiť plnú výšku poskytnutého stavebného úveru s príslušenstvom a súčasne platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami poistného vo výške 6,8 eur jednou platbou v celkovej výške 173,55 eur na účet stavebného úveru č. XXXXXXX X XX/XXXX.

8. Podľa čl. V. bod 2 zmluvy, dlžník je povinný uhradiť všetky náklady a poplatky súvisiace s poskytnutým medziúverom a stavebným úverom v zmysle bodu XXIII. Všeobecných podmienok a „Sadzovníka poplatkov“ veriteľovi...

9. V prípade omeškania podľa čl. VI, ak je dlžník v omeškaní s platbou mesačného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení, má veriteľ právo účtovať si 5% ročný úrok z omeškania z zameškaných vkladov. Ak je dlžník v omeškaní so splátkou, má veriteľ právo účtovať si 3% ročný úrok pri stavebnom úvere a 5% ročný úrok pri medziúvere z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zameškaných splátok. V prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

10. Podľa článku VIII. zmluvy - Záverečné ustanovenia - bod 1, právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, zákonom č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení a Všeobecnými podmienkami.

11. V zmysle Úvodných ustanovení Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, Stavebná sporiteľňa vydáva v súlade s právnymi normami platnými na území Slovenskej republiky, tieto Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej VPSS), ktorými upravuje vzťahy medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom v súlade so zákonom č.483/2001 Z.z. o bankách v platnom znení (ďalej len Zákon o bankách) a zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení (ďalej Zákon).

12. V zmysle čl. I bod 2. a 3. časť A) Všeobecných podmienok, zmluva musí byť uzatvorená písomnou formou na určitú cieľovú sumu a konkrétnu tarifu sporenia. Predmetom zmluvy je záväzok stavebného sporiteľa na základe pravidelného sporenia nasporiť zmluvne dohodnutú sumu a jeho nárok na poskytnutie stavebnou sporiteľňou nevypovedateľného stavebného úveru v súlade so Zákonom a VPSS.

13. Po splnení zákonných a zmluvne dohodnutých podmienok poskytne stavebná sporiteľňa z Fondu stavebnému sporiteľovi stavebný úver. Úverový vzťah vzniká na základe samostatne uzatvorenej zmluvy o stavebnom úvere, resp. medziúvere a stavebnom úvere (čl. XIV. bod 1 a 5 Všeobecných podmienok).

14. Podľa čl. XVII. body 1. a 2. Všeobecných podmienok, úver zo stavebného sporenia poskytuje stavebná sporiteľňa s ročnou úrokovou sadzbou. Úročenie istiny stavebného úveru začína dňom čerpania stavebného úveru alebo jeho časti.

15. V sume splátky úveru uvedenej v úverovej zmluve sú zahrnuté aj úroky zo stavebného úveru (čl. XVIII. bod 3. Všeobecných podmienok).

16. Ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä, jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky stavebnej sporiteľne zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľne v lehote, ktorú ona určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru (čl. XIX. bod 3 písm. b) Všeobecných podmienok).

17. V zmysle čl. XXIII. bod 1 Všeobecných podmienok stavebný sporiteľ je povinný platiť stavebnej sporiteľni ceny za služby poskytované stavebnou sporiteľňou v súlade so Sadzobníkom poplatkov.

18. Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.07.2015, vyzval žalobca žalovaných v lehote do 15.07.2015 na úhradu omeškaných splátok. Zároveň ich upozornil, že v prípade nezaplatenia v stanovenej lehote, vyhlási mimoriadnu splatnosť celého úveru a bude požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu. Výzvu si žalovaní prevzali dňa 06.07.2015.

19. Žalobca listom zo dňa 29.07.2015 žalovaným oznámil, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, ku dňu 29.07.2015 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru na základe Zmluvy o úvere, resp. VPSS. Dlžná suma vrátane príslušenstva predstavuje ku dňu 29.07.2015 sumu 13.971,13 eur. Oznámenie si žalovaní prevzali 03.08.2015.

20. Žalovaná v 2.rade uviedla, že je ručiteľkou za úver, ktorý zobrala jej dcéra, žalovaná v 1.rade. Celá situácia vznikla tak, že jej dcéra zobrala úver, pretože potrebovali prerobiť byt a zabezpečiť si nejaké podmienky na bývanie. Avšak neskôr ochorela ona, potom aj dcéra a dostali sa do takej zlej sociálnej

situácie, že nemali z čoho splácať splátky. Teraz sa to všetko zlepšuje a navrhla, aby im súd povolil zaplatiť dlh na splátky s tým, že splátky by mohli byť po 200 eur mesačne s tým, že situácia by mohla byť urovnaná aj takým spôsobom, že keď jej požičia brat peniaze, tak by boli schopní vyrovnáť za rok aj úroky, aj škodu, naraz.

21. Žalovaní na pojednávaní dňa 16.03.2016 požiadali súd, aby im poskytol lehotu asi 60 dní na mimosúdne vybavenie veci.

22. V písomnom vyjadrení zo dňa 27.04.2016 žalovaní uviedli, že v skutočnosti im žalobca poskytol úver vo výške 16.867,40 eur, čo vyplýva z predložených výpisov, kde čerpanie úveru je označené ako výplata medziúveru vo výške 1.645,97 eur zo dňa 09.09.2010, vo výške 11.954,- eur zo dňa 18.10.2010 a vo výške 3.267,43 eur zo dňa 04.03.2011. Sú toho názoru, že skutočne poskytnutá čiastka je skutočnou výškou úveru. poskytovanie za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím veriteľ zinkasuje nejakú jeho časť je v rozpore s právnou úpravou úveru. V skutočnosti teda žalobca poskytol úver nižší ako je uvedený v zmluve. Takéto úverovanie odporuje aj spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške a úroky sa pritom počítajú aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov. Konštrukcia o poskytnutí úveru už jeho odpísaním z účtu veriteľa neospravedlní záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, pretože naráža na nenaplnenie ekonomického využitia predmetu úverového právneho úkonu. Vychádzajúc teda zo skutočnej výšky poskytnutého úveru - žalované do momentu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorému došlo dňa 29.07.2015, zaplatili na istine sumu vo výške 4.471,64 eur (do tejto sumy je zahrnutý aj úrok zo sporenia a odrátaná daň z úroku ako príjmu, ktorá daň bola žalovaným zrazená a teda aj zaplatená štátu v zmysle výpisu z účtu). Odrátajúc uvedenú sumu z požičanej sumy vo výške 16.867,40 eur, zostávajúca istiny predstavuje sumu 12.395,76 eur. Čo sa týka úroku z úveru, ktoré sa žalované zaviazali platiť vo výške 91,95 eur mesačne - majú za to, že všetky splátky úroku z úveru splatné pred 10.09.2012 sú premlčané. Berúc do úvahy uvedené, žalované od 10.09.2012 boli povinné platiť žalobcovi splátky úroku z úveru vo výške 91,95 eur mesačne (splatné k 1.dňu v mesiaci) - do 29.07.2015 ide o 34 splátok po 91,95 eur, t. j. 3.126,30 eur. Žalovaní v období od 10.09.2012 do 29.07.2015 zaplatili na úrok z úveru sumu vo výške 2.708,04 eur. Žalovaným tak ostáva uhradiť rozdiel vo výške 4118,26 eur. Spolu tak žalované majú vedomosť o záväzku voči žalobcovi vo výške 12.814,02 eur. K žalobcom uplatnenej sume titulom nezaplatených poplatkov uviedli, že z pripojeného výpisu z účtu za rok 2010 možno vyvodiť, že žalobca zaúčtoval chýbajúcich 132,60 eur (17.000 eur - 16.867,40 eur) na poplatok za spracovanie stavebného úveru / medziúveru vo výške 116,10 eur a poplatok za zmenku vo výške 16,50 eur. Rovnako možno nazerať aj na ďalšiu sumu, ktorú si žalobca odúčtoval z úhrad žalovaných po poskytnutí úveru s odôvodnením, že ide o poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 70,- eur a na tento účel otvoril osobitný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý po zúčtovaní spomínaného poplatku vrátane poplatku za jeho vedenie celkom vo výške 34,- eur, v roku 2011 zrušil. Uvedené poplatky sú neprijateľné z dôvodu ich neurčitosti. Poplatok by mal korešpondovať s nejakým predmetom plnenia. Žalobca bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostávajú ako spotrebiteľia, za spracovanie stavebného úveru alebo za blankozmenku, ktorej podpísanie žiadal žalobca jedine vo svojom záujme. Zákon síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Poplatok za spracovanie stavebného úveru / medziúveru a teda asi za napísanie zmluvy a za posúdenie bonity záujemcu o úver možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. V súvislosti s uvedeným poukázali i na znenie I. časti zmluvy s podnázvom Základné podmienky, kde chýba konkrétny údaj o konkrétnej výške poplatkov ako mesačných tak jednorazových, zmluva iba odkazuje na cenník poplatkov, ktorý nie je súčasťou zmluvy. Znenie zmluvy, ktoré im bolo ako spotrebiteľom predložené vyvoláva mylnú domnienku, že zaplatenie mesačných splátok medziúveru, stavebného sporenia, prípadne neskôr stavebného úveru je konečným nákladom, ktorý sú ako dlžníci povinní zaplatiť. Vo zvyšku návrhu žalobcu v časti týkajúcej sa uplatnených poplatkov za vedenie účtu a poplatkov za upomienky, ktoré žalobca zarátal do žalovanej istiny, a v časti poplatkov za upomienky účtovaných po zosplatnení, majú za to, že tieto si žalobca účtoval na základe neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou uzatvorenej zmluvy a ktoré sú v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatné. V prípade poplatkov za vedenie účtu stavebného sporenia a účtu medziúveru trvajú na tom, že tieto si žalobca účtoval v rozpore so zákonom (§52 a nasl. OZ). Poukazujú tiež na skutočnosť, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver a bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať. Je však neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali žalované ako spotrebiteľky, ktoré predsa za poskytnutie úveru zaplatili žalobcovi ako

veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru. Z uvedeného dôvodu zastávajú názor, že na žalované ako spotrebiteľky nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. V ďalšom poukázali na poistenie, ktoré tak, ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané, nezodpovedá ustanovenia § 788 a nasl. OZ o poisťovacích zmluvách. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia. Zo žalobcom predloženého výpisu z účtu odstúpeného medziúveru však vyplýva, že žalobca si účtoval vo výške 6,80 eur mesačne (poistné bolo v uzavretej zmluve zarátané do splátky medziúveru a stavebného úveru). Poistná zmluva nebola uzavretá v súlade s ustanoveniami § 788 a nasl. OZ, údaj o poistení žalobca zahrnul do všeobecných obchodných podmienok bez splnenia zákonných náležitostí, preto poistná zmluva ani nemohla byť platne uzavretá. Napokon ako neprijateľnú zmluvnú podmienku možno posúdiť i požadovanie úroku z úveru po momente zosplatnenia. V takomto prípade je úver splatný k momentu, kedy došlo k jeho zosplatneniu a je v hrubom rozpore s dobrými mravmi splatný úver naďalej úročiť. Do pozornosti konajúceho súdu dali rozhodnutie NS SR, sp. zn. 4Obo/143/1998, podľa ktorého dohodnutý úrok z poskytnutého prostriedkov patrí veriteľovi len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od momentu splatnosti je dlžník v omeškaní a je povinný platiť úrok z omeškania. V tomto prípade ide o úrok z omeškania zo zosplatnenej sumy, t. j. istiny a vyčísleného úroku z úveru tak, ako je vyššie uvedené. S ohľadom na uvedené navrhli žalobcovia uzavretie súdneho zmiernu, a to tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť sumu vo výške 12.814,02 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.814,02 eur od 30.07.2015 do zaplattenia, v mesačných splátkach po 200,- eur mesačne, vždy do 25 dňa toho ktorého mesiaca až do úplného vyrovnania, počnúc právoplatnosťou uznesenia, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu. O trovách konania navrhli rozhodnúť v zmysle § 146 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku.

23. Z emailovej komunikácie medzi stranami sporu súd zistil, že žalobca neakceptoval návrh zo strany žalovaných týkajúci sa uzatvorenia zmiernu. Ďalej uviedol, že ak žalovaní nesúhlasia s riadnym úrokom po splatnosti, tak nech akceptujú základ pre výpočet úroku z omeškania deklarovaný Prvou stavebnou sporiteľňou. Žalobca súhlasil s výškou navrhovanej splátky. Čo sa týka výšky pohľadávky, žalobca uviedol, že by akceptoval výšku navrhovanej nesplatennej istiny 12.814,02 (bez poplatkov a nezaplattených úrokov do 29.07.2015) ale aj s 6,49% ročným úrokom z tejto sumy a 5% úrokom z omeškania od 30.07.2015 do zaplattenia.

24. Dňa 21.08.2017 žalovaní na pojednávaní zhodne uviedli, že od mája 2017 začali žalobcovia splácať úver po 200,- eur mesačne, tzn., že za mesiace máj, jún, júl uhradili po trikrát 200 eur, t. j. 600,- eur. V tejto súvislosti, aj do budúca požiadali, aby im súd povolil splátky po 200,- eur mesačne, ktoré by uhrádzali k 25. dňu toho, ktorého mesiaca.

25. Dňa 06.09.2017 bolo doručené súdu čiastočné späťvzatie, nakoľko boli žalovanými vykonané úhrady, a to dňa 18.05.2017 vo výške 200,-, dňa 03.07.2017 vo výške 200,-, dňa 27.07.2017 vo výške 200,- eur a dňa 28.08.2017 vo výške 200,- eur. Ďalším vkladom bola suma 11,- eur dňa 12.02.2016 vo výške 11,- eur, ktorá predstavovala výšku preúčtovanej štátnej prémie za rok 2015. Tieto úhrady boli započítané na zníženie istiny (13.158,14 eur - 911 eur) a v tejto časti berie žalobu späť. Zároveň žalobca zobrať žalobu v časti poplatku za vedenie účtu za r. 2010 - 2013 v sume 95 eur. O túto sumu žalobca znižuje žalovanú sumu 13.971,13 eur na 13.065,13 eur, ako aj základ pre výpočet úroku z omeškania pri úrokovej sadzbe 5,00% ročne, ktorý pozostáva z nezaplattennej istiny vo výške 13.158,14 eur, nezaplattených úrokov do zosplatnenia pohľadávky vo výške 421,59 eur, nezaplattených poplatkov za upomínanie vo výške 296,40 eur (pred späťvzatím).

26. Podľa ust. § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní rozhodne súd vo veci samej.

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

29. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

30. Ako vyplýva z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

32. Ako vyplýva z § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

34. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťovňou zmluvou sa poisťovňa zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťovňou zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

35. V zmysle § 796 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ten, kto s poisťovňou uzavrel poisťnú zmluvu, je povinný platiť poisťné, a to za dohodnuté poisťné obdobia (bežné poisťné); možno tiež dohodnúť, že poisťné bude zaplatené naraz za celú dobu, na ktorú bolo poistenie dojednané (jednorazové poisťné).

36. Podľa § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

37. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

38. Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

39. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom po 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

41. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa

v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

42. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

43. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

44. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

45. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci OcéanoGrupoEditorial SA a RocíoMurcianoQuintero (C-240/98) a medzi SalvatEditores SA a José M. SánchezAlcónPrades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

46. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

47. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 24.08.2010 zmluvu o úvere, v zmysle ktorej žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkovi medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru vo výške 17.000,- eur, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a súčasne pri dodržaní

všetkých zmluvných podmienok mal zmeniť na stavebný úver pod číslom XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 9.966,38 eur.

48. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že dlžníci podstatne porušili zmluvu, žalobca dňa 29.07.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadal žalovaných o vrátenie celého zostatku úveru.

49. Z predloženého výpisu z účtu vyplýva, že žalobca žalovaným poskytol dňa 09.09.2010 úver vo výške 1.645,97 eur, dňa 18.10.2010 úver vo výške 111.954 eur, dňa 04.03.2011 úver vo výške 3.267 eur a naučtoval si položku dňa 09.09.2010 vo výške 116,10 eur ako poplatok za spracovanie úveru a poplatok za vydanie biankozmenky vo výške 16,50 eur. Žalovaní podľa výpisu uhradili spolu s nasporenou čiastkou sumu 3.841,86 eur. Z týchto vkladov boli zaplatené 6,59 % ročné úroky, poplatky za upomienky, za poistenie, za vedenie účtu v celkovej výške 401,40 eur, pričom zvyšok vkladov bol na konte sporenia ako vklad na sporenie.

50. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaným bol poskytnutý iba úver vo výške 16.983,50 eur. Súd spočítal všetky výplaty medziúveru spolu s poplatkom za spracovanie. Po odpočítaní úhrad žalovaných spolu vo výške 3.841,86 eur, dlžná suma predstavuje sumu 13.141,64 eur. Nakoľko žalovaní vykonali počas trvania sporu ďalšie úhrady vo výške 800,- eur, súd tieto odpočítal od dlžnej sumy, a tak výsledná dlžná suma, ktorú malo zaplatiť bola vo výške 12.541,64 eur. Žalobca však v podaní zo dňa 31.08.2017 uviedol, že na istinu bola započítaná úhrada vo výške 11,- eur, ktorá predstavovala preúčtovanú štátnu prémie za rok 2015. Na základe týchto skutočností je výsledná dlžná suma, ktorú majú žalované zaplatiť vo výške 12.330,64 €. Žalobca má nárok aj na úrok z úveru, pričom súd mal za preukázaný nárok na zaplatenie istiny z úveru vo výške 12.330,64 eur, ako vyššie uviedol do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a teda priznal žalobcovi aj úrok z úveru vo výške 6,59 % ročne zo sumy 12.330,64 eur od kedy ho žiadal priznať žalobca, do 29.07.2015, t. j. do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 395,08 eur. Do uvedenej sumy súd nezarátal poplatky za vedenie úverového účtu, poplatky za upomienky, za individuálne riešenie omeškania splátok a poplatky za prijatie do poistenia, ktorými sa bude zaoberať nižšie.

51. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplátnym právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

52. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

53. Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

54. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

55. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

56. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 14.01.2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti

úveru a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 14.01.2015, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v W. zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súd v R. sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v R. sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

57. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

58. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobcovi nepriznal nárok na úrok z úveru a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

59. Pokiaľ ide o poplatok za vedenie účtu (aj keď si ho žalobca už v konaní neuplatňuje) v sume 95,00 eur, súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť nasledovné:

60. V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

61. Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

62. Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

63. V danej právnej veci sa jedná o poplatky, ktorý sa stali splatnými pred uvedenou novelou zákona o bankách. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úverového účtu podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaní boli povinní platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali žalovaní ako spotrebiteľia, ktorí za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatili žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru, preto na žalovaných nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. Na základe uvedeného súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatku za správu úveru uplatneného žalobou v tejto časti zamietol.

64. Žalobca si podanou žalobou uplatňoval aj nárok na zaplatenie poplatku vo výške 15 eur za individuálne riešenie omeškaných splátok. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Súd má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaných hradiť žalobcovi tento poplatok a teda neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na tento poplatok, pretože súdu nepreukázal, či skutočne došlo k individuálnemu riešeniu omeškania splátok, aké reálne náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkonu vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto má súd za to, že v tejto časti bola žaloba nedôvodná.

65. Súd žalobcovi ďalej nepriznal nárok na poplatky za upomienky spolu v sume 90 eur, nakoľko aj keď mal súd za preukázané, že žalovaným boli upomienky zaslané, žalobca nepreukázal súdu, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

66. Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka.

67. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

68. Žalovaní sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dostali do omeškania, preto ich súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to v takej výške, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

69. Zároveň podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, súd vzhľadom na pomery žalovaných povolil im splácať dlh v splátkach pod následkom straty výhody splátok.

70. Obdobný právny názor bol vyhlásený aj v rozsudku Krajského súdu R. sp. zn. 3 Co/40/2016 zo dňa 04.10.2016.

71. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie istiny vo výške 12.330,64 eur a v časti úroku z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 395,08 eur, t. j. spolu istina 12.725,72 eur, a taktiež v časti 811,- eur, ktoré žalované zaplatili po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (12.725,72 eur + 811 eur = 13.536,72 eur), čo predstavuje úspech žalobcu vo výške 97% a neúspech vo výške 3%, čo predstavuje úspech žalovaných. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovaných vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 94%.

73. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.